

Variatie tussen Nederlandse ziekenhuizen in 1- en 3-jaars revisies na primaire schouderprothesen: een LROI-studie van 13.162 patiënten en 91 ziekenhuizen

Auteurs

P. van Schie
J. Nagels
R.G.H.H. Nelissen
P.J. Marang-van de Mheen

Naam spreker

Lotje A. Hoogervorst

Werkplek spreker

Leiden Universitair Medisch Centrum (LUMC)

E-mail

l.a.hoogervorst@lumc.nl

Inleiding

Variatie tussen ziekenhuizen in revisies na primaire schouderprothesen (PSP) kan een startpunt zijn voor kwaliteitsverbeteringen, omdat slechter presterende ziekenhuizen worden gestimuleerd om te verbeteren en “best practices” van goed presterende ziekenhuizen kunnen worden overgenomen. Dit is echter alleen nuttig wanneer ziekenhuizen betrouwbaar statistisch gerangschikt (“rankability”) kunnen worden. De “rankability” zal hoger zijn als de uitkomst vaker voorkomt, omdat deze dan preciezer kan worden vastgelegd. Dit kan door het samenvoegen van meerdere jaren of het verlengen van de follow-up. In deze studie werden de “rankabilities” bepaald voor 1- en 3-jaars revisies na PSP, wanneer 3 of 5 jaar data werden samengevoegd.

Methode

Alle PSP, geïmplantéerd tussen 2014-2018, werden geïncloseerd. Eén-jaar revisiepercentages werden berekend voor 2014-2016 en 2014-2018, en 3-jaars revisiepercentages voor 2014-2016. Met logistische regressie-analyses werden 1) “observed/expected ratios” berekend welke werden weergegeven in funnelplots om slechter presenterende ziekenhuizen te identificeren; 2) “rankabilities” berekend, geclassificeerd als laag (<50%), matig (50-75%) en hoog (>75%).

Resultaten

13.162 PSP (91 ziekenhuizen) werden geïncloseerd. De 1- en 3-jaars revisiepercentages op ziekenhuisniveau waren 1,6% (IQR:0,0-3,1%) en 3,9% (IQR:0,0-3,1%). “Rankabilities” in zowel 1- als 3-jaarsrevisies waren laag: 26% voor 1-jaars revisie in 2014-2016 en 23% in 2014-2018 en een “rankability” van 32% voor 3-jaars revisie.

Conclusie

De variatie tussen Nederlandse ziekenhuizen in zowel 1- als 3-jaars revisiepercentages na PSP is aanzienlijk. Echter, beide uitkomsten hadden lage “rankabilities waardoor 1- en 3-jaars revisiepercentages onbetrouwbaar zijn als kwaliteitsindicatoren.